

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 10 lutego 2022 r. – TO/EEA

(Sprawa T-434/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Wykonanie wyroku Sądu – Decyzja niezaskarżona w terminie – Powaga rzeczy osądzonej – Warunkowe zobowiązanie podjęte przez OUZU w kontekście postępowania polubownego prowadzonego poza Sądem – Propozycja ugody nieprzyjęta przez stronę skarżącą – Brak aktu niekorzystnego – Niedopuszczalność]

(2022/C 165/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TO (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Środowiska (przedstawiciele: O. Cornu, pełnomocnik, wspierany przez B. Wägenbaura, avocat)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie, w pierwszej kolejności, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 21 września 2020 r., na mocy której EEA miała odmówić, po pierwsze, wykonania wyroku Sądu z dnia 11 czerwca 2019 r., TO / EEA (T-462/17, niepublikowanego, EU:T:2019:397), i po drugie, odrzuciła wnioski złożone przez skarżącą w dniu 16 września 2020 r.; a w drugiej kolejności, zasądzenia od EEA na rzecz skarżącej, po pierwsze, kwot odpowiadających odprawie i dodatkowi na zagospodarowanie, powiększonych o odsetki należne od dnia 22 września 2016 r., po drugie, kwoty 20 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, jaką skarżąca miała ponieść w wyniku udostępnienia osobom trzecim jej danych osobowych, i po trzecie, kwoty 20 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, jaką skarżąca miała ponieść w wyniku odmowy przekazania jej wymiany korespondencji z jej poprzednim pełnomocnikiem zarówno przez wydaniem wspomnianego powyżej wyroku, jak i po jego wydaniu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) TO pokrywa, poza kosztami własnymi, również koszty poniesione przez Europejską Agencję Środowiska (EEA).

⁽¹⁾ Dz.U. C 349 z 30.8.2021.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2022 r. – BNP Paribas/SRB

(Sprawa T-71/22)

(2022/C 165/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BNP Paribas (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Champsaur i A. Delors)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie SRB przedłożenia pełnego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdzonego na mocy decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ⁽¹⁾;

- stwierdzenie, że należy odstąpić od stosowania zaskarżonych postanowień polityki MREL;
- stwierdzenie nieważności decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- stwierdzenie nieważności decyzji MREL^(?);
- obciążenie SRB kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi pięć zarzutów na poparcie skargi na decyzję o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz osiem zarzutów na poparcie skargi na decyzję MREL.

1. Zarzut pierwszy dotyczący decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którym SRB dopuściła się naruszeń prawa. Skarżąca twierdzi, że decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji narusza przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r.^(?) oraz rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r.⁽⁴⁾, a także zasadę proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którym SRB dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i naruszyła zasadę dobrej administracji.
 - Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że SRB przyjęła jednolitą strategię „bail-in only” dla wszystkich globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (Globally Systemically Important Institutions, G-SII), nie biorąc pod uwagę rzeczywistych przypadków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i nie zbadała starannie i bezstronnie wszystkich opartych na faktach i uzasadnionych elementów przedstawionych przez stronę skarżącą przy wyborze strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Zarzut trzeci dotyczący decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którym SRB wyraziła stanowisko zawierające rozstrzygnięcie normatywne i tym samym przekroczyła swoje uprawnienia wynikające z rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
4. Zarzut czwarty dotyczący decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którym decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa skarżącej do bycia wysłuchaną oraz z naruszeniem obowiązku uzasadnienia ciężącego na SRB, ponieważ nie uzasadniła ona swojego wyboru strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którym niektóre przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014, zastosowane przez SRB przy wydawaniu tej decyzji, naruszają prawa podstawowe, a także TFUE.
6. Zarzut pierwszy dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym decyzja ta opiera się na decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jest z nią nierozzerwalnie związana, a zatem utraciłaby moc w razie stwierdzenia nieważności tamtej decyzji.
7. Zarzut drugi dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym SRB dopuściła się naruszenia prawa przy interpretacji i stosowaniu przepisów rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
 - W uzasadnieniu tego zarzutu skarżąca twierdzi, że SRB nie uwzględniła grupy bankowej po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy określaniu MREL oraz wymogu połączonego bufora (CBR) po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy określaniu buforu zaufania rynkowego, a także nie przeprowadziła pełnej oceny wszystkich istotnych elementów obliczenia MREL oraz nie uzasadniła swoich obliczeń MREL.
8. Zarzut trzeci dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym SRB popełniła oczywiste błędy w ocenie przy ustalaniu MREL i naruszyła zasadę dobrej administracji, ponieważ nie dokonała starannej i bezstronnej oceny grupy BNP Paribas po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności nie uwzględniła wpływu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wielkość i model biznesowy grupy BNP Paribas.
9. Zarzut czwarty dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym SRB naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań, nie stosując niektórych postanowień własnej polityki MREL w odniesieniu do korekt MREL.
10. Zarzut piąty dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym SRB naruszyła zasadę proporcjonalności, prawo własności i swobodę prowadzenia działalności gospodarczej poprzez ustalenie kwoty MREL, która jest nieproporcjonalna w świetle celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
11. Zarzut szósty dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym SRB nie uzasadniła tej decyzji, ponieważ nie zawarła w niej wszystkich elementów niezbędnych do tego, by skarżąca mogła zrozumieć, na jakiej podstawie i zgodnie z jaką metodologią MREL został ustalony i dlaczego metodologia ta odbiegała od ogólnej metodologii określonej w polityce MREL.

12. Zarzut siódmy dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym SRB naruszyła prawo skarżącej do bycia wysłuchaną, odmawiając dla zasady uwzględnienia niektórych uwag.
13. Zarzut ósmy dotyczący decyzji MREL, zgodnie z którym polityka MREL, na której opiera się decyzja MREL, narusza rozporządzenie (UE) nr 806/2014 i stanowi nadużycie władzy ze strony SRB, ponieważ jest wyrazem rozstrzygnięcia normatywnego w dziedzinie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i narusza uprawnienia prawodawcy.

- (¹) Decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa, to: Wspólna decyzja w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do BNP Paribas i jego spółek zależnych, przyjęta przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet i Bankowy Fundusz Gwarancyjny w dniu 4 listopada 2021 r., sygnatura nr RC/JD/2020/52.
- (²) Decyzja MERL, o której mowa, to: Wspólna decyzja ustalająca minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla BNP Paribas i niektórych przedsiębiorstw powiązanych, przyjęta przez SRB, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet i Bankowy Fundusz Gwarancyjny w dniu 4 listopada 2021 r., sygnatura nr RC/JD/2020/53.
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2016, L 184, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2022 r. – Associazione „Terra Mia Amici No Tap”/BEI

(Sprawa T-86/22)

(2022/C 165/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Associazione „Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Włochy) (przedstawiciel: A. Calò, avvocato)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Europejski Bank Inwestycyjny niesłusznie uznał za niedopuszczalny i przedawniony wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożony przez stowarzyszenie występujące po stronie skarżącej;
- nakazanie Europejskiemu Bankowi Inwestyjnemu wydania decyzji cofnięcia finansowania przyznanego spółce TAP AG;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy niedopuszczalności skargi o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- strona skarżąca podnosi w tym względzie, że doszło do naruszenia Konwencji z Aarhus, rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 (¹) i rozporządzenia (UE) nr 2021/1767 (²), pkt 1, 6 i 9 preambuły do oświadczenia w sprawie zasad i norm polityki środowiskowej i społecznej EBI. Dokładniej EBI powinien był cofnąć przyznane finansowanie zważywszy, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczył aktu administracyjnego w rozumieniu prawa ochrony środowiska.